

รายการ “ศาลปกครองพบประชาชน”
ดำเนินการโดย ศาลปกครอง ร่วมกับ สมาคมสื่อช่อสะอาด
ออกอากาศทางสถานีวิทยุ เครือข่ายสมาคมสื่อช่อสะอาด

วัน/เวลาดำเนินการ	วันศุกร์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๔.๐๐ น. ณ ห้องบันทึกเสียงสำนักประชาสัมพันธ์
วัน/เวลาออกอากาศ	วันจันทร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗
หัวข้อการสนทนา	มลพิษทางเสียงและแรงสั่นสะเทือนจากอู่รถโดยสาร... ทำให้บ้านเรือนเสียหาย...รัฐต้องแก้ไขเยียวยาให้ด้วย !
ผู้ให้สัมภาษณ์	ดร.ไกลกังวล บุญปลูก วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง
ผู้ดำเนินรายการ	นางสาวพรนภา บุญฤทธิ์ เจ้าหน้าที่สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาลปกครอง

ประเด็นสนทนา

สวัสดิ์ดีคะ คุณผู้ฟังทุกท่านคะ พบกับรายการ “ศาลปกครองพบประชาชน” ทางเครือข่ายสมาคมสื่อช่อสะอาด ครอบคลุมพื้นที่ ๗๖ จังหวัด จำนวน ๔๒๑ สถานีทั่วประเทศ เราจะพบกันได้เป็นประจำทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา ๑๙.๓๐ – ๒๐.๐๐ น. กับข่าวสารและความรู้เกี่ยวกับศาลปกครองและคดีปกครองค่ะ

เช่นเคยค่ะ ก่อนที่จะไปพบกับวิทยากรในช่วงแรก เราไปรับฟังสาระความรู้เกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทในคดีปกครองกันก่อนค่ะ

----สารคดีไกล่เกลี่ย----

กลับเข้าสู่ช่วงที่สองกับรายการศาลปกครองพบประชาชน ซึ่งยังอยู่กับดิฉัน เบิร์ด พรนภา บุญฤทธิ์ เจ้าหน้าที่ศาลปกครอง ค่ะ

ท่านผู้ฟังคะ คุณผู้ฟังคะ การที่มีบ้านอยู่ใกล้กับอู่รถโดยสารประจำทางนั้น หลายคนอาจมองว่าเป็นเรื่องดี เพราะทำให้สะดวกสบายในการเดินทาง สามารถขึ้นรถจากต้นทางได้เลย แต่สำหรับบางท่านก็อาจไม่ได้คิดเช่นนั้นค่ะ เพราะสิ่งที่ได้แถมมาก็คือมลภาวะทางเสียง ที่นอกจากจะเสียสุขภาพจิตแล้ว ยังมีแรงสั่นสะเทือนที่อาจเป็นอันตรายต่อโครงสร้างของบ้านอีกด้วยค่ะ

ดังเช่นตัวอย่างคดีปกครองที่วิทยากรของเราหยิบยกมาพูดคุยกันในวันนี้เป็นเรื่องราวของผู้ที่มีบ้านพักอาศัยใกล้กับอู่รถโดยสารประจำทางแห่งหนึ่ง ได้รับความ

เดือดร้อนจากเสียงดังรบกวน จากทั้งเสียงและแรงสั่นสะเทือนของรถโดยสารฯ ที่วิ่งเข้า - ออก ทำให้บ้านเรือนมีรอยแตกร้าวเสียหายด้วย ซึ่งเจ้าของบ้านได้ไปแจ้งเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องให้มาตรวจสอบและแก้ไขปัญหายู่หลายครั้ง แต่ปัญหาก็ยังไม่ได้รับการแก้ไข จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองค่ะ รายละเอียดของเรื่องนี้เป็นอย่างไรวันนี้ ดร.ไกลกังวล บุญปลูก วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง จะมาพูดคุยกับเราในเรื่องนี้ค่ะ

สวัสดีค่ะ ดร.ไกลกังวล

สวัสดีค่ะคุณเบิร์ด และสวัสดีคุณผู้ฟังทุกท่านค่ะ

๑. เรื่องราวของเสียงรบกวนจากตัวอย่างคดีวันนี้ มีรายละเอียดอย่างไรคะ

เรื่องราวที่เป็นคดีพิพาทมาสู่การพิจารณาของศาลปกครองที่หยิบยกมาเล่าให้ฟังในวันนี้ เป็นปัญหาเสียงรบกวนที่มาจากอุโมงค์โดยสารประจำทางสายหนึ่ง หรือที่เรียกว่า อุโมงค์เมล์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองราย มีบ้านพักอาศัยอยู่ใกล้กับอุโมงค์เมล์ที่พิพาทค่ะ

โดยอุโมงค์เมล์แห่งนี้คะ เป็นอุโมงค์ร่วมโดยสารประจำทางที่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ หรือ ขสมก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ได้ทำสัญญาให้บริษัทขนส่ง ก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) ประกอบกิจการเดินรถร่วมโดยสารประจำทางปรับอากาศ หรือที่เรียกว่า รถยูโร แทนรถมินิบัสเดิมคะ ซึ่งบริษัทขนส่ง ก. ได้ใช้ที่ดินขนาด ๑ ไร่ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากบ้านพักของผู้ฟ้องคดีทั้งสองประมาณ ๓ เมตร เป็นอุโมงค์หรือลานจอดรถเมล์ดังกล่าวคะ และในแต่ละวันจะมีรถเมล์ปรับอากาศ วิ่งเข้าออกลานของอุโมงค์เมล์ดังกล่าว ในช่วงเวลาสี่ทุ่มถึงเที่ยงคืน และช่วงเวลาตีห้าถึงเจ็ดโมงเช้า ประมาณ ๒๗ คันคะ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้อำนวยการเขต (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ว่า การประกอบกิจการเดินรถร่วมของ บริษัทขนส่ง ก. ก่อให้เกิดเสียงดังจากเครื่องยนต์และแรงสั่นสะเทือนทำให้ตัวอาคารบ้านพักของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแตกร้าวคะ

๒. แล้วผู้อำนวยการเขตได้ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนของผู้ฟ้องคดีอย่างไรบ้างคะ

ภายหลังจากได้รับหนังสือร้องเรียน ผู้อำนวยการเขตได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจวัดลักษณะของเสียงที่บ้านพักของผู้ฟ้องคดี จำนวน ๔ ครั้งด้วยกันคะ

โดยผลการตรวจสอบปรากฏว่า ลักษณะเสียงของแหล่งกำเนิด มีเสียงลักษณะพิเศษร่วมด้วย เช่น มีเสียงกระแทก เสียงแหลมดัง เสียงที่มีความสั่นสะเทือน ซึ่งมีต้นเสียงมาจากรถเมล์ที่วิ่งเข้าออกลานอุโมงค์เมล์คะ

และจากการตรวจวัดเสียง ครั้งที่ ๑ ในช่วงเวลาประมาณเที่ยงคืน ๓๐ นาที มีค่าระดับการรบกวนคำนวณได้เท่ากับ ๑๒.๖ เดซิเบลเอ ค่ะ หลังจากนั้น ผู้อำนวยการเขต

(ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ก็ได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทขนส่ง ก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) แก้ไขระงับเหตุรำคาญจากการนำรถร่วมโดยสารประจำทางปรับอากาศวิ่งเข้าออกลานจอดรถที่พิพาท และก่อให้เกิดเสียงดังและแรงสั่นสะเทือนจากเครื่องยนต์ ซึ่งผู้ดูแลจอดรถแห่งนี้ก็ได้มีคำสั่งและออกประกาศแจ้งเตือนพนักงานขับรถใช้ความระมัดระวังไม่ให้เสียงไปรบกวนประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เช่น ในขณะที่นำรถเข้าออกลานจอดรถ ห้ามรถทุกคันเร่งเครื่องและให้ปิดแอร์เครื่องปรับอากาศทุกครั้ง เพื่อลดการสั่นสะเทือนและเสียงดังจากการเดินทาง

๓. ฟังดูก็เป็นมาตรการแก้ไขปัญหาที่ดีในระดับหนึ่งนะคะ แล้วหลังจากดำเนินการแล้ว ค่าระดับเสียงรบกวนลดลงไหมคะ

จากนั้นเจ้าหน้าที่ก็ได้ติดตั้งเครื่องวัดเสียงเพื่อตรวจวัดระดับการรบกวนที่เกิดขึ้นอีกหลายครั้ง โดย ครั้งที่ ๒ ต่อมาอีก ๒ เดือน ในช่วงเวลาประมาณ ๖ โมงเช้า พบว่ามีค่าระดับการรบกวน ค่ารวมได้เท่ากับ ๒๐.๖ เดซิเบลเอ ครั้งที่ ๓ ต่อมาอีก ๑ เดือน ในช่วงเวลาประมาณ ๔ ทุ่ม ๕๐ นาที มีค่าระดับการรบกวน ค่ารวมได้เท่ากับ ๑๖.๗ เดซิเบลเอ และ ครั้งที่ ๔ ต่อมาอีก ๕ เดือน เวลาประมาณ ๕ ทุ่มมีค่าระดับการรบกวน ค่ารวมได้เท่ากับ ๑๔.๖ เดซิเบลเอ ค่ะ

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่าความดังของเสียงจากการวัดทั้ง ๔ ครั้ง ปรากฏว่าเกินมาตรฐานเสียงรบกวนตามที่ประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ที่กำหนดไว้ว่า ระดับเสียงดังรบกวนที่มีค่ามากกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ ให้ถือว่าเป็นเสียงนั้น เป็นเสียงรบกวนค่ะ คุณเบิร์ด

๔. แสดงว่าเป็นเสียงรบกวนจริง ๆ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวฟ้องมา แล้วไม่ทราบว่าการหลังจากนั้นผู้อำนวยการเขตได้ดำเนินการแก้ไขปัญหเสียงรบกวนจากจอดรถดังกล่าวอย่างไรต่อไปคะ

หลังจากพบว่า ระดับเสียงดังรบกวนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้อำนวยการเขตจึงได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทขนส่ง ก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขระงับเหตุรำคาญให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน แต่บริษัทขนส่งฯ ก็ไม่ได้ดำเนินการแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญให้หมดไปคะ

ต่อมา คู่กรณีและผู้ที่เกี่ยวข้องได้ประชุมร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าว แต่ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีนี้มาฟ้องต่อศาลปกครอง โดยมีคำขอให้ศาลฯ พิจารณาให้ ขสมก. ยกเลิกสัญญาฉบับบริษัทขนส่ง ก. หรือให้ย้ายรถร่วมโดยสารประจำทางปรับอากาศขนาดใหญ่ออกไปจากพื้นที่ และให้ผู้ประกอบการเขต ดำเนินการแก้ไขเสียงของเครื่องยนต์ที่ดังเกินกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

ให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าเสียหายในการซ่อมแซมบ้านพักให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วยคะคุณเบิร์ด

๕. เมื่อคดีเข้าสู่ศาลปกครองแล้ว ผลการพิจารณาออกมาเป็นอย่างไรคะ

ศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาข้อเท็จจริง พยานหลักฐานต่าง ๆ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้ร้องเรียนถึงเหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดจากการประกอบกิจการเดินรถร่วมของบริษัทขนส่ง ก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) แล้ว เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตได้เข้าไปตรวจสอบวัดเสียง ปรากฏว่าค่าที่วัดได้เกินมาตรฐานเสียงรบกวน คือ เกินกว่า ๑๐ เดซิเบลเอ

ผู้อำนวยการเขตจึงได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทขนส่งฯ แก้ไขระดับเหตุรำคาญดังกล่าว แต่ปรากฏว่า อูร์ถเมล์ที่พิพาทยังมีค่าระดับเสียงรบกวนที่มีความสั่นสะเทือนร่วมด้วยสูงอยู่เกินมาตรฐาน และยังได้นำรถเมล์ปรับอากาศสายอื่น ๆ เข้ามาจอดที่อุจจรถเพิ่มขึ้น ทำให้มีเสียงรบกวน และมีความสั่นสะเทือน เพิ่มมากขึ้นด้วยคะ

และแม้ว่า ผู้อำนวยการเขต (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓) ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จะออกคำสั่งห้ามมิให้นำรถร่วมโดยสาร

ประจำทางขนาดใหญ่เข้าไปจอดในลานจอดรถ แต่บริษัทขนส่ง ก. ก็ยังคงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่า บริษัทขนส่ง ก. ละเลยต่อหน้าที่ตามระเบียบที่กฎหมายกำหนดให้ดำเนินการเพื่อป้องกันและบรรเทาภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น ซึ่งหากการฝ่าฝืนดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น บริษัทขนส่ง ก. ก็ต้องรับผิดชอบจากผลแห่งการนั้นคะ

๖. แต่กรณีนี้ บริษัทขนส่ง เป็นเพียงบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาเข้าร่วมเดินรถกับขสมก. กรณีแบบนี้ บริษัทเอกชนต้องร่วมรับผิดชอบกับความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วยหรือคะ

ในประเด็นนี้ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า แม้บริษัทขนส่ง ก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) จะไม่ได้เป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่บริษัทขนส่ง ก. เป็นหน่วยงานเอกชนที่ดำเนินกิจการขนส่งบุคคลแทน ขสมก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกา และมีอำนาจว่าจ้างหรือรับจ้างทำกิจการเกี่ยวกับการขนส่งบุคคลในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้ตกลงทำสัญญาให้บริษัทขนส่ง ก. เข้าร่วมเดินรถโดยสารประจำทาง โดยเป็นผู้จัดการรถร่วมโดยสารประจำทางเอง และมีรายได้จากค่าตอบแทนที่จัดเก็บค่าโดยสารจากผู้มาใช้บริการ และจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้กับขสมก. ตลอดอายุสัญญาตามที่กำหนดไว้ในสัญญาคะ

ดังนั้น บริษัทขนส่ง ก. (ผู้ฟ้องคดีที่ ๕) จึงเป็นหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการบริการสาธารณะด้านการขนส่งมวลชนอันเป็นกิจการทางปกครอง ตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เฉพาะแต่ในกรณีที่ทำกระทำการในการดำเนินกิจการ

ทางปกครองตามที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวเท่านั้นคะ ซึ่งในส่วนของความเสียหายกรณีตามข้อพิพาทนี้ แม้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะรับว่า บ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีรอยแตกร้าวมาก่อนก็ตาม แต่เมื่อได้พิจารณาจากภาพถ่ายที่ผู้ฟ้องคดีนำส่งต่อศาล ประกอบกับถ้อยคำของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตที่ให้การว่า ในขณะที่มีรถเมล์ของบริษัทขนส่งฯ วิ่งเข้าออกอยู่จุดรถพิพาทนั้น ได้ยินเสียงเครื่องยนต์อย่างชัดเจน และเกิดความสั่นสะเทือนที่สามารถรู้สึกได้บริเวณชั้นล่างของบ้านพักผู้ฟ้องคดีที่ ๑

จึงมีข้อเท็จจริงที่รับฟังได้สอดคล้องต้องกันว่า รอยแตกร้าวที่บ้านพักของผู้ฟ้องคดีส่วนหนึ่งมาจากแรงสั่นสะเทือนจากการที่บริษัทขนส่งฯ ได้นำรถเมล์วิ่งเข้าออกอยู่จุดรถดังกล่าวเป็นประจำ และมีจำนวนหลายคัน ซึ่งแต่ละคันมีน้ำหนักมากถึง ๑๐,๔๐๐ กิโลกรัม หรือประมาณ ๑๐ ตันเศษ แรงสั่นสะเทือนดังกล่าวจึงเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่ทำให้ตัวอาคารแตกร้าวและขยายตัวเพิ่มขึ้นมากกว่าที่จะเกิดจากอายุการใช้งานตามเกณฑ์ปกติคะ

ดังนั้น จึงมีข้อสนับสนุนที่รับฟังได้ว่า การประกอบกิจการเดินรถร่วมโดยสารประจำทางปรับอากาศของบริษัทขนส่ง ก. (ผู้ฟ้องคดีที่ ๕) นั้น ยังไม่ได้กำหนดมาตรการที่จะระงับเหตุให้เพียงพอและให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ต้องปฏิบัติ และเมื่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่าง ๆ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำของบริษัทขนส่งฯ แล้วเกิดความเสียหายต่อสุขภาพและทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ค่ะ คุณเบิร์ด

๗. แล้วบริษัทขนส่งฯ ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเท่าใดคะ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง และกองมาตรฐานราคากลาง ซึ่งเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญของศาลได้เข้าไปตรวจสอบความเสียหายและประเมินราคาค่าซ่อมแซมความเสียหายของบ้านผู้ฟ้องคดีทั้งสองแล้วพบว่า บ้านพักของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มีรอยแตกร้าวของปูนฉาบผนังก่ออิฐและปูนฉาบของชั้นส่วนของโครงสร้าง เช่น เสาและคาน ทั้งภายนอกและภายในบ้านทั้งสามชั้นกระจายเป็นพื้นที่ ๆ ซึ่งประมาณราคาค่าก่อสร้างงานซ่อมแซมบ้านของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๒๐,๐๐๐ บาท

ส่วนบ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ แม้ขณะที่กรมโยธาและผังเมืองได้เข้าตรวจสอบความเสียหายจะไม่พบความเสียหาย ซึ่งเป็นรอยร้าวของตัวบ้านพักก็ตาม เนื่องจากผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปรับปรุงซ่อมแซมบ้านพักไปก่อนหน้านี้แล้ว โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหลักฐานการเบิกจ่ายค่าซ่อมแซมบ้านพักที่ได้ชำระให้แก่ผู้รับจ้าง เป็นเงินจำนวน ๘๘,๕๐๐ บาท ค่ะ

กรณีจึงเชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปรับปรุงซ่อมแซมบ้านพักและมีรายจ่ายตามรายการที่เบิกจ่ายจริง ประกอบกับพยานผู้เชี่ยวชาญในคดีนี้ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับค่าเสียหายที่ต้องซ่อมแซมอย่างเป็นอิสระ เป็นกลาง และไม่ได้มีส่วนได้เสียกับคดีนี้ จึงมีน้ำหนักให้รับฟังประกอบได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีภาระเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมบ้านพักอาศัย นอกเหนือจากความเสียหายที่เกิดจากการใช้งานตามปกติจริงค่ะ

อย่างไรก็ดี ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยอมรับว่า ก่อนที่บริษัทขนส่งฯ จะใช้พื้นที่พิพาทเป็นอู่รถเมล์ บ้านพักอาศัยของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีรอยแตกร้าวอยู่เดิมบางส่วนด้วยแล้ว

ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เต็มจำนวนนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยค่ะ จึงพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ ขสมก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) และบริษัทขนส่ง ก. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕) ร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเงินจำนวนสี่หมื่นหกพันบาทเศษ (๔๖,๗๓๗ บาท) และชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเงินจำนวนเจ็ดหมื่นสองพันบาทถ้วน (๗๒,๐๐๐ บาท) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่ะ คุณเบิร์ด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๕๒/๒๕๖๕)

๘. มีอะไรอยากจะฝากทิ้งท้ายเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวคำวินิจฉัยในคดีนี้อีกไหมคะ

หลักกฎหมายที่ได้จากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดวันนี้ ถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการที่ดีของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเหตุเดือดร้อนรำคาญ เพราะแม้ว่าการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานจะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก แต่การดำเนินกิจกรรมนั้นก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมดังกล่าวด้วย แม้ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะส่งผลกระทบต่อบุคคลจำนวนไม่มากก็ตาม หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขให้ผลกระทบนั้นหมดสิ้นไป รวมทั้งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วยนะคะ โดยในฝั่งของผู้ที่ได้รับผลกระทบหรือ

ผู้เสียหายก็จะไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าเสียหายเกินไปกว่าความเสียหายที่ตนได้รับตามความเป็นจริงค่ะ

ช่วงปิดท้ายรายการ วันนี้ขอขอบคุณ ดร.ไกลกังวล บุญปลูก วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง ที่ให้เกียรติมาพูดคุยกันค่ะ

ท่านผู้ฟังคะ ที่ได้ฟังมาทั้งหมดนี้ หากท่านผู้ฟังต้องการติดตามรายการ “ศาลปกครองพบประชาชน” ย้อนหลัง ท่านสามารถเข้าไปรับฟังได้ผ่านทางเว็บไซต์ของศาลปกครอง www.admincourt.go.th และเว็บไซต์ของสมาคมสื่อช่อสะอาด www.chorsaard.or.th หรือทางช่องยูทูป และหากท่านผู้ฟังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินงานของศาลปกครองหรือคดีปกครอง สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ ค่ะ

ท้ายนี้ ขอขอบคุณสมาคมสื่อช่อสะอาดที่ให้การสนับสนุนออกอากาศในวันนี้พบกับรายการ “ศาลปกครองพบประชาชน” ได้ใหม่ ทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา ๑๙.๓๐ – ๒๐.๐๐ น. ก่อนจากกันในวันนี้ เรามารับฟังคลิปเสียงประชาสัมพันธ์ศูนย์การเรียนรู้ศาลปกครองออนไลน์ หรือ All Cloud และคลิปเสียงประชาสัมพันธ์ระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-Court กันก่อนนะคะ สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ

ดร.ไกลกังวล : สวัสดีท่านผู้ฟังทุกท่านครับ

-----สปอต All Cloud เสียงเบิร์ด-----

-----สปอต E-Court เสียงตุ๊ก-----